

ἀκτίνων εἶναι χρωματισμένοι με ἔμμεσα Χρώματα, κατὰ τὴν τάξιν ὅπῃ ἀνωτέρω εἶπον. (α)

Εἶρ. Διὰ τίνος Πείρας δεικνύετε αὐτὴν τὴν γνώμην;

Αἴπ. Διὰ τῆς ἀκολέθου, ἣ ὁποία εἶναι πολλὰ εὐκολος· εἰς ἓνα σκοτεινὸν θάλαμον, ποιήσατε εἰς τὸ ΖΕ εἰς τὸ παράθυρον μίαν παραμήκη (ἤτοι μακρολήν) τρύπαν δύο γραμ. χεδὸν πλατεῖαν, καὶ ἀφήσατε νὰ ἔμβη μέσα ἡ ἀκτίς τῆς Ἡλίου ΖΘ. βάλετε ἔπειτα ἓνα μέγαλον πρίσμα ΑΒΓ, χεδὸν 20 ποδ. μακρὰ ἀπὸ τὴν τρύπαν, τὸ ὅποσον θέλει θλάσει τὰ λεπτὰ νήματα αὐτῆς τῆς ἀκτίνος, τὰ ὅποια ἐνωθέντα, θέλῃσι γένη μία λευκὴ ἀκτίς εἰς τὸ Θ. ἐδὼ εἰάν βάλη τινὰς ἓνα σκιερὸν Σῶμα ΗΘΙ 2 ἢ 3 ποδ. μακρὰ ἀπὸ τὸ πρίσμα, καὶ κάμη εἰς αὐτὸ μίαν μακρολήν τρύπαν ὡς εἰς τὸ Θ $\frac{1}{8}$ δακτ. τὸ πλάτος· τὸ λευκὸν μέρος τῆς ἀκτίνος ὅπῃ θέλει διαπεράσει, καὶ θέλει πέσει εἰς ἓνα ἄσπρον χαρτὶ θεμένον ὀπίωθεν, θέλει

(α) Ἦ ποθέττεσιν ὅτι τὸ Φῶς ἀντανακλᾷται, καὶ διαθλάται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, δηλ. καθὼς τὰ μόρια αὐτῆ εἶναι μεγαλύτερα ἢ μικρότερα· ἐπειδὴ τὰ μόρια τῆς Ἐρυθρῆς φωτὸς εἶναι τὰ μεγαλύτερα, καὶ τὰ τῆς Ἰώδους τὰ μικρότερα· αὐτὰ τὰ τελευταῖα ἐπομένως θέλῃσι προξενήσει εἰς τὸ ὀπτικὸν νεῦρον τῆς μικροτέρας Παλμῆς, καὶ ἐκεῖνα τῆς μεγαλιτέρας, τὸ ὅποσον προξενεῖ διάφορα αἰσθήματα.